

Formanden: Jeg synes, at der ikke har været en fuldstændig Klarhed tilstede under Forhandlingerne om, hvorledes Forslagene under Nr. 24, 25 og 26 ville staa til hverandre ved Afstemningen. Jeg vil derfor gjøre opmærksom paa, at under Forudsætning af, at Forslaget under Nr. 25 vedtages, og Forslaget under Nr. 26 ogsaa maatte blive vedtaget, vil der derefter blive at stemme over, om Posten under Nr. 22 til Anlæg af en Stoppe- eller Holdeplads ved Svendsstrup skal udgaa, men at der selvfølgelig ikke vil blive stemt paaany over Stoppepladsen ved Ellidshøj. Jeg har villet bemærke dette, fordi jeg forudsætter, at der ikke har været tilstrækkelig Klarhed tilstede om dette Punkt.

Indenrigsministeren: Saa vil jeg blot sige, at selv om Forslagene under Nr. 25 og 26 vedtages, modsætter jeg mig naturligvis Forslaget under Nr. 24.

L. C. Nyholm: Jeg skal kun gjøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Aalborg (Klein). Hans Udtalelser forekomme mig aldeles ikke, at have rammet Kjernen i denne Sag. Jeg maa erklære, at jeg vilde finde det uforvarsomt, om man, for at komme igennem Aalborg, vilde standse Jernbanedriften i utilbørlig lang Tid. Det ærede Medlem synes at mene, at man af Hensyn til Pontonbroen skulde føre Banetrafikken gennem Aalborg. Jeg er fuldstændig uenig med ham i en saadan Betragtning, hvorimod jeg nok kan indrømme det ærede Medlem, at man muligt kan drage Nytte af Pontonbroen, men kun, naar den føres hen til det af Ministeren foreslaaede Overgangsted, og heri kunde vel ligge en Løsning af Opgaven paa en for Aalborg Kommune tilfredsstillende Maade; men jeg gjentager, at jeg kan ikke antage, at Bolgegængsforholdene i Limfjorden, ville tilstede Broens Benyttelse for Jernbanespor. Jeg maa aldeles fastholde Rigtigheden af mine anstillede Beregninger, jeg har ikke Grund til at forandre et eneste Tiffer deri; dette gjælder saavel det ærede Medlem som Medlemmet fra Holbæk. — Jeg maa fremdeles paa det Indstændigste anbefale Thinget

at stemme for det foreliggende Forslag, da Foranstaltningen vil være nødvendig, hvad enten man gaar til det ene eller andet Overtfartsapparat, og, som jeg har vist, der vil fremkomme en ikke ringe Besparelse i Udgifterne derved.

Scavenius: Jeg vil tillade mig at yttre blot et Par Ord om Endringsforslaget under Nr. 20. Jeg hører nemlig til de Medlemmer af Udvalget, som ikke have villet deltage i at opstille dette Forslag, men som dog have forbeholdt sig at stemme for det. Den høitærede Indenrigsminister har søgt at gjøre os det klart, hvad det vil sige nu at bevilge disse 300,000 Rb.; det vil sige, at vi derigjennem anerkjende, at Regjeringen og Rigsdagen have en Pligt til at gennemføre Loven af 1868. Andet og Mere ser jeg ikke, at der kan lægges ind deri. Naar den høitærede Minister selv anerkjender, at Regjeringen vil være forpligtet til næste Aar at fremkomme med Forslag om at tilveiebringe de fornødne Midler til at fuldføre disse Jernbaner — og det har den høitærede Minister erkjendt ved sine Uttringer for lidt siden — saa ser jeg ikke, at der ligger nogensomhelst Fare i allerede nu at bevilge Bemyndigelse til disse Udgifter. Derigjennem lægges der aldeles ingen Baand paa den Maade, hvorpaa Pengene skulle tilveiebringes. Jeg er enig med det ærede Medlem for Belle Amts 2den Valgkreds (Berg) i, at det ikke vilde være det mest Oekonomiske først at tage Beslutning om disse Jernbaneanlæg næste Aar. Jeg tror, at det ikke vil være nogen Besparelse at negte de 300,000 Rb.; jeg skal, hvad dette Punkt angaar, forøvrigt henholde mig til det ærede Medlems Uttringer, som jeg ikke ret vel tror kunne modbevises, om de end kunne modsiges. Jeg har egentlig blot foreslået langt Ordet for at gjøre opmærksom paa, at der nu fra Finantsbestyrelsens Side er blevet opstillet en ny Betingelse for at bygge disse Jernbaner, og derimod tror jeg, at det vil være rigtigt for dem, der have en anden Anskuelse, itide — nu strax — at gjøre Indsigelse. Da Loven af 1868 blev forhandlet her i Thinget, var det sikkert nok, at denne